■ Anul I ■ Nr. 4
■ Iulie 2011

Corbi
tradiție și actualitate

Proaspeții liceeni ai comunei
pag. 6

Chiar dacă e criză

Investiții în infrastructură

pag. 2

File de istorie:

STĂNEŞTI şi CORBŞORI
pag. 4-5

TREI FRAȚI - TREI PREMII la Festivalului Internațional de toacă și clopote
pag. 7

Bani europeni pentru refacerea infrastructurii

„Programul Național de Dezvoltare Rurală pune la dispoziția comunelor din întreaga țară, fonduri pentru refacerea infrastructurilor locale, afectate de inundațiile din 2010. În perioada imediat următoare, Primăria Corba va depune o cerere de finanțare pentru refacerea a două obiective de interes general în localitate. Este vorba de refacerea podului din satul Corbi către cătunul Piua şi asfaltarea pe o lungime de 1 km a drumului dintre Corbi şi comuna Brăduleț.”

Mihai Ungurenuş
Primarul comunei Corbi

Casă țărănească din Corbi, la Muzeul Satului

pag. 2

Investiții în infrastructură

În luna iulie, Executivul din Corbi a montat un pod care traversează Râul Doamnei, în satul Corbşori. Amănunte primim de la primarul MIHAI UNGURENUŞ:

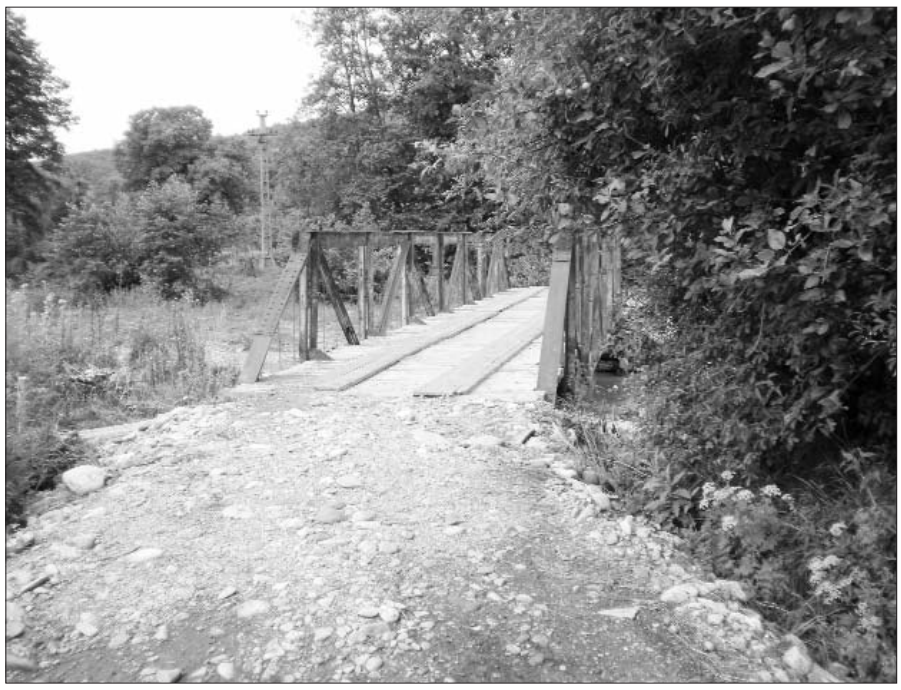

„În urmă cu ceva timp am intrat în posesia unui pod care a aparținut Căilor Ferate Române. Acum am reuşit să îl punem peste Râul Doamnei, în satul Corbşori, pentru că oamenii aveau nevoie de mijloc de trecere. Au acolo terenuri în exploatare şi întâmpinau probleme atunci când venea apa mare, sau pe timp de iarnă, când îngheța, pentru că erau obligați să traverseze prin albia râului. Podul are o lungime de 20 de metri şi le transmit cetățenilor că prezintă siguranță sută la sută."

Extinderea rețelei de apă în satul Jgheaburi

Tot în această lună a fost realizată extinderea rețelei de apă potabilă, în satul Jgheaburi. După cum susține primarul Mihai Ungurenuş, extinderea s-a făcut pe o lungime de 300 de metri şi vor beneficia de apă potabilă alte 20 de gospodării. De asemenea, a început amenajarea unei canalizări de suprafață pe Strada Dispensarului, dar şi reparația unor drumuri comunale. „Pe Strada Dispensarului există foarte multe izvoare care se revarsă şi afectează drumul județean. Vom realiza un şanț betonat pentru colectarea acestor ape şi direcționarea lor către râu. Legat de drumuri, trebuie spus că am intervenit acolo unde era nevoie. Este, de fapt, o acțiune de întreținere permanentă a infrastructurii. Bugetul pentru pietruirea drumurilor este destul de redus, însă lucrăm cu forțe proprii şi intervenim ori de câte ori este nevoie", a mai spus primarul Mihai Ungurenuş.

Casă țărănească expusă la Muzeul Satului

Reprezentanți ai Administrației Locale din Corbi au participat la evenimentele organizate de Muzeul Satului (Dimitrie Gusti), din Bucureşti, cu ocazia împlinirii a 75 de ani de la înființarea Muzeului Satului. „Puțini ştiu că localitatea noastră este foarte bine reprezentată în cadrul Muzeului, la standul cu numărul 20

găsindu-se o casă țărănească provenită din comuna Corbi, satul Stăneşti. Probabil că ă întrebați cum a ajuns acolo! Ei bine, Nicolae Hera un eminent student al profesorului şi academinaului Dimitrie Gusti a venti în timpul facultății în comuna natala pentru a construi Căminul Cultural din satul Stăneşti. Cu această ocazie însuşi filozoful Dimitrie Gusti a venit la Corbi, ataşându-se forate tare de meleagurile noastre. Atât de mult i-au plăcut aceste locuri astfel încât i-au rămas la suflet. Mai târziu, comuna Corbi a avut onoarea să fie reprezentată cu o casă țărănească la Muzeul Satului care avea să primească numele Dimitrie Gusti. Anul acesta s-au împlinit 75 de ani de la înființarea muzeului, iar noi nu aveam cum să lipsim de la eveniment. Căminul cultural din satul Stăneşti a fost construi în anii ”30, diriginte de şantier fiind chiar studentul Nicolae Hera", a declarat primarul Mihai Ungurenuş.

Mihai Ungurenuş
Primarul comunei Corbi

Scurt istoric al administrației publice în România (I)

Literatura de specialitate, analiza materialelor faptice, precum şi tradițiile româneşti în domeniu, ne conduc la concluzia că apariția şi evoluția instituției administrației publice locale în țara noastră s-au desfăşurat într-o relație directă cu complexul economic şi politico-juridic al societății româneşti. Numai în acest mod se explică şi tendințele de autonomie locală care, ca orice alt fenomen, sunt supuse influențelor şi reformelor timpului, iar uneori, chiar momentului. Într-un document emis de "Necula a lui Bobanea" la 13 mai 1563, se menționează pentru prima dată îndatoririle "județului" (viitorul primar) cât şi ale ajutoarelor sale, respectiv cei "12 pârgari" (viitorii consilieri), care îşi desfăşurau activitatea în Bucureşti. Responsabilitățile acestora au fost gândite atât de temeinic încât trebuie să recunoaştem că o serie dintre acestea, sub forme evoluate, se regăsesc şi în timpurile noastre.

1831 – primul Sfat Orăşenesc

O evoluție superioară a administrației publice locale, în special a Bucureştiului se produce începând cu anul 1831. "Dreptul locuitorilor de a se gospodări prin aleşii lor" apare în perioada Regulamentului organic. În toamna anului 1831 a fost creat la Bucureşti primul „Sfat orăşenesc", compus din cinci „mădulari" (membrii), şi s-a stabilit sediul unei „Case a Sfatului". Potrivit procedurilor Regulamentului organic, la 2 decembrie 1831 a fost ales Sfatul Orăşenesc al Poliției Bucureştilor în subordinea Departamentului din „Lăuntru" (Ministerul de Interne), iar membrii erau aleşi de reprezentanții cartierelor care aveau 25 de ani împliniți şi un venit anual de 5.000 de lei.

Un moment crucial pentru evoluția administrației publice locale îl constituie apariția legii pentru înființarea consiliilor județene precum şi a Legii Comunale care conferă statut, pentru prima oară în istoria Țărilor Române, județul şi comuna, ca persoane juridice. La fel de important este şi momentul instituționalizării structurilor moderne ale administrației publice locale în România prin adoptarea Constituției din 1866, care stabileşte în articolul 4 că: "teritoriul României este împărțit în județe, plase şi comune, care nu pot fi modificate decât prin lege". De menționat că, atât Legea de organizare administrativă din 1864, cât şi cele adoptate în 1874, 1882 şi 1884 precizează că: "la nivel comunal funcționează consiliul comunal şi primarul. Consiliul comunal este organul deliberativ. Cele mai importante hotărâri ale consiliului comunal sunt supuse aprobării reprezentantului local al Guvernului, respectiv prefectul județului. Primarul apare cu o dublă calitate: de şef al executivului comunal şi de reprezentant al administrației centrale la nivelul comunei".

Ulterior, în plan legislativ apar o serie de reglementări care vin să întărească principiul descentralizării, pe de o parte, iar, pe de altă parte, să adâncească democrația în sânul organelor locale. "Constituția din 1923 proclamă aceleaşi principii pentru organizarea administrației locale ca şi Constituția de la 1866, însă acestea sunt mai clar exprimate şi mai bine precizate de către Constituantul de la 1923". Astfel, Constituția din 1923 precizează obligativitatea ca legile aferente administrației publice locale să aibă la bază descentralizarea. În spiritul şi litera Constituției din 1923, apar reglementări suplimentare pentru administrația publică locală, respectiv Legile din 1925,1929 şi 1936 consolidează județul ca unitate teritorială de bază a colectivităților locale, dotată cu personalitate juridică şi, în acelaşi timp, ca zonă teritorială pentru serviciile descentralizate ale unor ministere. Este important de menționat că aceasta dublă calitate a județului se regăseşte instituțional şi în prezent în administrația locală.

Va urma

jr. MOISESCU Mihail

DIVORȚUL - fenomen cu implicații multiple

Am pornit de la acest titlu pentru că divorțul- ca factor psiho-social implică nu doar indivizii legați strict prin căsătorie, ci este un fenomen care are implicații directe asupra societății şi membrilor unei societăți. Mai mult de atât, în ultimul timp s-au înregistrat creşteri spectaculoase privind numărul de divorțuri, adesea însoțite de precizări pesimiste şi catastrofice cu privire la dezintegrarea familiilor şi dispariția căsătoriei ca un contract pe viață.

Din punct de vedere social şi individual, divorțul este un fenomen ambivalent: el rezolvă o serie de dificultăți (înlăturarea conflictelor şi tensiunilor familiale, atenuează traumatizarea copiilor ca urmare a disputelor dintre părinți), dar crează şi altele noi (stres psihic, dificultăți economice etc.).

Divorțul, reprezintă un fenomen psiho-social complex privit ca formă finală a desfacerii vieții conjugale, ce modifică viața partenerilor şi a descendenților acestora.

Principalele probleme care intervin în cazul divorțului sunt: stresul emoțional, încredințarea şi îngrijirea copiilor, divizarea proprietății.

Încredințarea copiilor în urma disoluției legale s-a făcut în mod tradițional mamei. Dar în ultimele decenii s-au făcut presiuni din partea bărbaților pentru a se modifica prevederile legale discriminatorii. Numărul taților, cărora li s-au încredințat copiii a crescut în majoritatea societăților. Dacă în trecut, familia monoparentală (cu un singur părinte) era privită cu rezerve, în prezent, specialiştii şi nu numai, afirmă că este preferabil ca tânărul să crească cu un singur părinte decât într-o familie aparent unită şi cuprinsă în permanență de certuri şi dispute conjugale. În societatea actuală se vorbeşte din ce în ce mai des despre eliminarea diferențelor dintre sexe însă este puțin probabil să se poată înlătura diferențele dintre rolul matern şi cel patern. De asemenea, a crescut numărul cazurilor în care copiii au fost încredințați ambilor părinți. Cercetările de psihologie arată că deşi această variantă este preferată de un număr tot mai mare de cupluri care divorțează, efectele asupra copiilor pot fi deseori negative. Majoritatea reglementărilor privind divorțul stabilesc obligația ambilor părinți de a contribui la îngrijirea copiilor. De regulă acest lucru se realizează prin plata unei pensii alimentare. Dar oricum am privi şi oricât de optimişti suntem, nu putem să spunem că minorul implicat într-un proces de divorț, nu este afectat în plan psihic. Divorțul, abandonul căminului de către unul dintre părinți, de cele mai multe ori tatăl, separarea propriu-zisă a părinților, adopția realizată de o persoană singură, decesul sau naşterea unui copil nelegitim sunt tot atâtea situații în care copilul este nevoit să se adapteze unui mediu familial restrâns care îl poate înlocui cu greu pe cel anterior. Pierderea unui partener prin divorț a fost adesea comparată cu pierderea prin moarte. Creşterea şi dezvoltarea copilului în cadrul unui astfel de mediu lasă de cele mai multe ori urme adânci în evoluția sa psihică, iar absența unuia dintre părinți este resimțită la cote înalte. Dacă în cazul familiei întregi, responsabilitățile sunt împărțite între cei doi părinți şi se completează, părintele singur este nevoit să-şi asume dublu rol, încercând să substituie absența celuilalt, afectând astfel şi îndeplinirea obligațiilor proprii.

Tatăl singur mai diminuează spiritul autoritar, devine mai protectiv şi grijuliu, acordă o mai mare atenție, nu atât aspectelor disciplinare cît mai ales celor legate de educația propriu-zisă. Pentru a înlocui lipsa mamei, tatăl apelează la diferite persoane din afara familiei propriu-zise pentru ajutor (ex. bunici, mătuşe, etc.). În cazul fiicelor astfel crescute, acestea devin stăpâne şi mame ale casei asumându-şi îndatoriri cu mult peste capacitățile unui tînăr (ele vor fi cele care îngrijesc frații mai mici, fac curățenie, mîncare, oferă suport emoțional tatălui, etc.).

În cazul mamelor singure, dificultatea cea mai des întâlnită este cea de ordin material. Aceasta încearcă să suplinească veniturile care ar fi fost aduse de tată, mama ajunge să se suprasolicite şi astfel nu mai poate acorda suportul emoțional necesar copilului, iar asta va conduce la diminuarea gesturilor afective.

Cercetările au arătat că acei copii care cresc într-un mediu dezorganizat întâmpină mult mai frecvent probleme în viața socială, educațională sau chiar la nivelul stării de sănătate. Probabilitatea de a identifica abandon/ esec şcolar sau chiar delicvența este mai mare în acest caz. Tinerii crescuți cu un singur părinte au şanse mai mari sa construiască la rândul lor o familie asemănătoare celei în care ei s-au dezvoltat.Cel mai mult sunt afectați copiii care trec prin aceasta experiența la vârste fragede, sub şase ani. Ei tind a deveni mai dependenți, mai neascultători, mai agresivi, mai puțin afectoşi decât cei care se dezvoltă într-un mediu familial complet. Întreaga lor dezvoltare este bulversată. Dacă ruptura familială survine în jurul vârstei de şase-opt ani, iese la iveală o mare tristețe, frustrare, confuzie, anxietate, cautarea contactului cu părintele absent. Pe timp ce trece, despărțirea părinților este privită cu din ce în ce mai multă sobrietate, însă experiența lasă urme adânci: sentiment de amenințare şi nelinişte, decepție, indignare morală, dispreț, ruşine etc. Cei mai afectați sunt copiii ai căror părinți se separă într-o atmosferă puternic conflictuală.

Dar oricum am privi şi oricât de optimişti suntem, nu putem să spunem că minorul implicat într-un proces de divorț, nu este afectat în plan psihic. Dar în acelaşi timp, putem privi şi dintr-o parte pozitivă prin care putem spune că divorțul poate aduce eliberarea de relațiile nefericite sau restrictive, eliberând indivizii pentru a construi o nouă viață fie de unii singuri, fie cu un nou partener.

Cele mai întîlnite 10 cauze ale divorțului sunt:

1. **Lipsa de comunicare;**
2. **Violența;**
3. **Infidelitatea;**
4. **Dependența de alcool;**
5. **Diferențele de concepții, de educație sau de țeluri;**
6. **Lipsa de maturitate;**
7. **Incompatibilitatea sexuală;**
8. **Intervenția „inspirată “ a părinților sau a socrilor;**
9. **Când iubirea moare;**
10. **Plecarea unuia dintre soți în străinătate.**

Căsătoria este un pas important în viața unei persoane şi, uneori, pentru că oamenii nu sunt pregătiți să facă acest pas, dar totuşi merg înainte, se ajunge la atâtea divorțuri. De aceea, înainte de căsătorie trebuie să cunoaşteți câteva lucruri importante: trebuie să ai studiile terminate, un venit sigur, învață să îți asculți partenerul de viață, un aspect deosebit de important şi destul de delicat pentru unele persoane sunt „copiii”, etc.

Într-un mariaj tradițional soțul este cel care aduce bani în casă în timp ce soția se ocupă de treburile casnice şi de creşterea copiilor.

asisent social STĂNCESCU Cecilia

Medierea – cea mai bună alternativă de soluționare a conflictelor

Medierea este o modalitate prin care părțile unui conflict pot ajunge la un consens, pe cale amiabilă, în prezența unei a treia persoane numită mediator şi care este specializată în acest sens. Mediatorul este (trebuie să fie) o persoană neutră, imparțială, fără putere de decizie dar care are rolul de a asista părțile în negocierea dintre ele şi de a le uşura comunicarea, ajutându-le astfel să ajungă la o înțelegere acceptată de toate părțile aflate la masa negocierii.

Medierea este o procedură voluntară şi nu obligatorie. Deşi textul legii obligă organele jurisdicționale să recomande părților medierea, acestea nu pot fi obligate să meargă la mediator. Mai mult decât atât, dacă părțile aleg să urmeze procedura medierii nu înseamnă ca ele vor fi obligate să ajungă la o înțelegere, nu înseamnă că vor fi obligate să încheie un acord, tot astfel cum nu pot fi obligate să se înțeleagă asupra tuturor problemelor pentru care se află în conflict. Astfel, odată ce părțile au ales să parcurgă această procedură amiabilă, ele au decis de fapt să preia controlul în soluționarea conflictului (litigiului, de cele mai multe ori) dintre ele, părțile fiind cele care dau soluția în mediere, soluție reciproc avantajoasă pentru părți. Desigur că, în funcție de cercetarea prealabilă la care este îndreptățit mediatorul, în funcție de natura conflictului şi de complexitatea acestuia, mediatorul va stabili etapele şi modul în care se va derula procedura, el fiind cel care supervizează negocierea dintre părți. Mediatorul nu dă soluții. El ghidează părțile în găsirea propriilor lor soluții. Aceasta este frumusețea medierii: părțile ajung să reia comunicarea dintre ele, ajung să țină seama şi de nevoile celeilalte părți, totodată găsindu-şi rezolvare la propria problemă.

Ce este un acord de mediere

Este o convenție între părți, asemeni oricărei alte convenții. Acordul de mediere nu este cu nimic mai prejos decât oricare altă convenție, ca orice alt contract prin care două sau mai multe

persoane decid să colaboreze între ele pentru a avea un beneficiu. Singura diferență este dată de faptul că acordul de mediere intervine în urma unei neînțelegeri (neînțelegerea respectivă putând avea ca izvor chiar un contract anterior), el rămânând o convenție care poate prelungi colaborarea inițială dintre părți sau care nu face altceva decât să stingă un litigiu născut între părți. Odată în plus, pentru a-i da forța necesară, acordul de mediere consfințit prin hotărârea de expedient este titlu executoriu, iar în caz de nerespectare a acordului (convenției) se poate trece la executarea silită, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie a acordului de mediere.

Hotărârea judecătorească

Faptul că un conflict se soluționează pe cale judiciară, situație în care părțile nu pot controla în niciun fel decizia instanței iar decizia, de regulă, nu mulțumeşte ambele părți, face hotărârea judecătorească să fie mai puternică? Poate că teama de autoritatea ce o are hotărârea să determine persoanele să o respecte însă, merită oare ca părțile să aştepte o hotărâre ce este posibil să nemulțumească ambele părți? Aici, depinde de fiecare persoană în parte. În plus, deşi se soluționează litigiul, conflictul interpersonal persistă de cele mai multe ori. Părțile rămân în continuare pe poziții adverse. În schimb, la mediere, părțile ajung efectiv să se înțeleagă, să comunice iar posibilitatea reizbucnirii conflictului este cu mult mai mică decât în situația soluționării pe cale judiciară.

Concluzionând, medierea pare a fi calea de preferat, prin prisma multiplelor avantaje. În timp, va deveni obişnuință iar oamenii vor evita instanța de judecată.

Confidențialitatea

O condiție importantă pentru părți şi instituită de legea medierii este şi cea privitoare la confidențialitate. Mediatorul este obligat să păstreze confidențialitatea, sub diferite sancțiuni şi totodată are dreptul să o păstreze, inclusiv în fața instanței de judecată. În situația în care părțile au apelat la mediere după declanşarea litigiului pe cale judiciară, după parcurgerea medierii părțile se întorc în instanță şi vor cere hotărârea de expedient sau repun situația pe rol pentru continuarea procesului în vederea soluționării capetelor de cerere rămase nesoluționate prin mediere.

În oricare din situațiile de mai sus, odată revenite în instanță, fie pentru hotărârea de expedient care consfințeşte învoiala părților, fie pentru reluarea procesului, partea interesată (reclamantul) poate cere restituirea taxei de timbru pe care a plătit-o pentru cererea pe care a depus-o pe rolul instanței.

Dacă partea îndeplineşte condițiile pentru acordarea ajutorului judiciar, atunci, în aceleaşi condiții, va beneficia de ajutor şi cu privire la onorariul de mediator.

Mediator jurist
COMANDAŞU Lori

Stăneşti pe firul istoriei

- c ontinuare din numărul 3 -

1) SATUL STĂNEȘTI, PARTE A DOMENIULUI MÂNĂSTIRII NEGRU VODĂ CÂMPULUNG

După anul 1678 şi până la Secularizarea Averilor Mânăstireşti din 1863, moşia satului Stăneşti a făcut parte din domeniul Mânăstirii Câmpulung, alcătuit din sate, moşii, mori şi poverne situate în cuprinsul fostului judeţ Muscel, precum şi în alte judeţe din ţară.

La 21 Ianuarie 1678, Matei postelnicu, face danie Mânăstirii Câmpulung moşia sa din satul Stăneşti. Iată zapisul:

"Adică eu Matei postelnicu sin Stroie şătrarul ot Drugeşti făcut-am zapisul meu ca să fie de bună credinţa şi stătător sfintei şi dumnezeieştei mânăstiri Dălgopol (denumirea în slavonă a oraşului Câmpulung), ce iaste hramul ADORMIRII MAICII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS, a preacuratei Fecioara Maria [...] socotit-am pentru pomana mea şi a părinţilor mei de am dat moşia satului Stăneşti, însa moşie stearpă, fără de rumâni, pentru că rumânii i-am iertat, în afara de cinci delniţe ale lui Ivaşcu clucerul şi ale mătuşii mele Neacşa [...]. Am dat-o SFINTEI MÂNĂSTIRI cu moară, cu dârstă, cu piuă şi cu alte venituri [...].

Și am scris eu Nicolae logofătul."

La 18 Aprilie 1678 Stroie medelnicerul dă mânăstirii doua delniţe iar la 5 noiembrie 1678 Grigore Băleanu dăruieşte încă două delniţe din moşia Stăneştilor preacuraţilor călugări câmpulungeni.

Conform zapisului, la finele secolului XVII cea mai mare parte a satului Stăneşti se află sub stăpânirea lui Matei postelnicul, moşia fiind fără rumâni, fără ţărani dependenţi, moşie stearpă pentru ca pe rumâni "i-a iertat", adică i-a eliberat.

Rumânii lui Matei postelnicul s-au răscumpărat cu bani de la acesta, s-au eliberat din rumânie, dar fără delniţele pe care le folosiseră până atunci. Foştii rumâni de pe moşia lui Matei ajung în situaţia oamenilor cu învoială, aşezaţi pe moşia mânăstirii Câmpulung. La început erau obligaţi numai la dijma în produse, mai apoi la munca numita clacă.

La 10 aprilie 1678, Duca Vodă confirmă mânăstirii Câmpulung stăpânirea moşiei Stăneşti, toată partea lui Matei postelnicul.

În 1742 Șerban Pietroşanu are judecată cu Mânăstirea Câmpulung şi câştigă "o funie de moşie aleasă", separată de moşia mânăstirii confirmată de domnitorul Mihail Racoviţă. Mai târziu această funie ajunge la nepoata sa Zoiţa care se căsătoreşte cu Bănică Urianu, ce se trăgea din satul Uria judeţul Olt. Bănică Urianu avea funcţii în administraţia Câmpulungului.

El stăpânea moşii în Pietroşani, Purcăreni, Bogăţeşti etc.. Stăpânirea sa era situată între moşia Câmpulungului şi moşia Curţii de Argeş şi ajungea din dealul Slănicului până în apa Râului Doamnei. După numele lui, această parte din hotarul moşiei Stăneşti s-a numit ulterior Urianu, nume ce se păstrează şi în prezent. La nord de Domneşti, Bănică Urianu îşi face cârciumă şi moară. Acestea concurează instalaţiile Mânăstirii din Curtea de Argeş. Episcopul Iosif al Argeşului se plânge lui Vodă arătând ca Bănică Urianu a făcut o cârciumă şi apoi o moară care aduceau pagubă episcopiei de Argeş. Dovedindu-se că fără drept Bănică Urianu şi-a făcut cârciumă şi moară, ispravnicul le-a demolat.

După cum se observă din documentele vremii, stăpânii feudali, boieri, mânăstiri, biserici, în goana pentru obţinerea de venituri cât mai mari, nu respectau hotarele moşiilor, se concurau pentru cârciumi, poverni, fierăstraie, băcănii, dârste, pive ca să obţină venituri cât mai mari.

Prin Aşezământul din 5 august 1747, Constantin Mavrocordat Domnul desfiinţează rumânia în Ţara Românească. Rumânii din Stăneşti devin oameni liberi din punct de vedere juridic, dar fără de pământ, dependenţi economic faţă de puterea călugărească.

Analizând reforma, istoricul Constantin C. Giurescu spunea: "După reforma lui Constantin Mavrocordat are loc formarea unei pături de ţărani liberi în drept, legaţi însă de fapt prin dijmă, dări şi clacă pe moşia pe care se aflau". C. Mavrocordat fixa pentru foştii rumâni douăsprezece zile de clacă pe an. Mihail Racoviţa Voievod face cunoscut numărul zilelor de clacă la care sunt supuşi locuitorii de pe moşiile Mânăstirii Câmpulung. "Toţi oamenii câţi vor fi şezători pe moşiile mânăstirii să aibă a clăcui fiecare om câte 12 zile într-un an la coasă, la seceră, la arături [...] să săriţi cu toţii să clăcuiţi, iar care ar sta cu împotrivire, ispravnice al judeţului, să le faci certare".

Conform Condicei lui Alexandru Ipsilanti din 1780, locuitorii din Stăneşti, îndeplineau pentru "Sfânta Mânăstire" din Câmpulung 12 zile de clacă pe an, nu aveau voie să vândă rachiu, să ţină băcănie, să-şi facă mori. Ei plăteau dijma în natură- una din zece la porumb, dijma pe pogon la fân una- din cinci căpiţe, la pruni unu- din zece.

Dinicu Golescu în lucrarea "Însemnare a călătoriei mele" arată situaţia jalnică a ţăranilor din Muntenia: "Birnicul Ţării Române ti este într-o sărăcie i ticăloşie atât de mare încât unui străin îi este peste putinţă să creadă [...], ţăranii au fost pedepsiţi ca să dea ce nu au [...], erau a ternuţi pe pământ cu ochii la soare, o bârna grea pusă pe pântecele lor ca să-i mu te muştele şi ţânţarii, au fost spânzuraţi cu capul în jos, închişi în coşare de vite unde li s-a dat fum".

2) IMIGRAREA UNGURENILOR

Grelele apăsări au creat o stare de nesiguranţă generală, fuga ameninţa să golească ţara de birnici şi de braţe de muncă. Ca urmare, domnia uşurează sistemele fiscale ori atrage colonişti străini cu un regim fiscal favorabil.

Un astfel de regim a atras un mare număr de "ungureni" din părţile Transilvaniei, spre zonele de sud şi est de Carpaţi. Curentul de imigrare al ungurenilor ia proporţii în a doua jumătate a secolului al XVII-lea. Carpaţii n-au constituit o barieră de netrecut pentru populaţia dintr-o parte şi alta a lor.

Badea Cârţan a trecut graniţa pe potecile de el cunoscute, de nenumărate ori. El spunea ciobanilor din Făgăraş: "Asta e graniţa adusă de vânt, tot vântul o s-o spulbere şi atunci vom fi toţi o ţară şi un popor."

În a doua jumătate a secolului al XVIII-lea populaţia satului Stăneşti sporeşte simţitor prin imigrări ale ungurenilor.

Politica habsburgică de impunere la unire cu biserica catolică şi regimul de teroare împotriva celor care refuzau unirea au sporit numărul fugarilor.

Hrisovul din 14 mai 1750 al lui Grigore Ghica încurajează pe imigranţii ardeleni să se aşeze oriunde vor găsi locuri libere, să-şi alcătuiască satele lor, dar să dea dijma şi să facă şase zile de clacă la stăpâni pe an. Acest Hrisov a dat impuls imigrării ungurenilor.

Numărul lor crescând, s-au format sate întregi cu numele de Ungureni, altele îl adaugă la numele mai vechi al satului, dând naştere unor nume duble cum este Bervoieşti-Ungureni, iar localnicii, spre a se deosebi de noii veniţi, îşi adaugă satului lor numele de Pământeni (Berevoieşti-Pamânteni), alte ori satele întemeiate de ungureni poartă numele aşezărilor de unde au plecat: Galeş, Rucăr, etc. Ungurenii se bucurau de scutire de impozit pentru primele 6 luni.

Din 2 Octombrie 1786 datează Aşezământul locuitorilor Ungureni din Stăneşti. Aşezământul prevedea dijma- una din 7 clăi de fân, din porumb, fasole, mazăre, grâu- una din şapte, iar din cânepa- una din zece, la fel femeile să dea ajutor la melităt, clacă câte 6 zile pe an, la moară, la zăgaz, etc.

Din partea locuitorilor Ungureni de la Stăneşti semneaza Ion Pârcălab, Samoilă Şerb, Onea Hristea, Gheorghe cel Mare, Aldea Voievodan si Niţul Răceanu.

În Aşezământ se spune ca ei au fost sat de Ungureni. Nu sunt ştiri din care să reiasă că aşezarea lor ar fi purtat numele de Stăneşti Ungureni. Din partea mânăstirii documentul a fost semnat de egumenul Dositei.

3) ANUL 1821

"Să se ştie că la leat 1821 s-au scornit un Tudor de la Tismana şi boierii au fugit în ţara nemţească, 1821 Martie 10, popa Constantin Pârâieşti am scris".

Aşa suna consemnarea preotului Constantin Popescu (popa Din), de pe partea interioară a ultimei coperte a unui Triodiom ce se afla la biserica din Pârâieşti.

Între anii 1821-1822 clăcaşii din Stăneşti au avut de îndurat jafurile eteriştilor ce ocupaseră judeţele Prahova şi Muscel, urmate de jafurile armatelor turceşti. Armata eteristă era numită de popor "Zavera". Despre ea, Naum Râmniceanu scria: "sate întregi s-au împrăştiat iar locuitorii ţării prin crânguri şi prin văi rătăceau flămânzi."

Preotul Constantin Popescu menţiona pe copertă: "Ţara a fost jefuită foarte rău de catane, apoi au venit turcii şi au tăiat catanele".

4) REGULAMENTUL ORGANIC

Războiul ruso-turc din 1828 a avut urmări grele: ciuma făcea ravagii, ogoarele rămâneau nelucrate, foametea ameninţă populaţia.

În 1831 intră în aplicare REGULAMENTUL ORGANIC care avantaja pe stăpânii proprietăţilor şi defavoriza pe clăcaşi. Printre altele a stabilit ca din şapte în şapte ani să se întocmeasa recensăminte (catagrafii).

La 12 Ianuarie 1838 s-a făcut catagrafia localităţii, importantă din punct de vedere demografic şi social-economic. La acea dată, satul Stăneşti număra 103 familii, din care 32 erau familii de ţigani mânăstireşti. Toate familiile datorau dijma mânăstirii. Din cele 103 familii, 58 plăteau bir, nu plăteau însă bir familiile de ţigani, 10 văduve, 2 nevolnici şi un sudit.

Satul Pârâieşti avea în 1838 doar 39 familii, nici una de ţigani, 10 familii nu erau birnice (2 preoţi, 7 dorobanţi şi un clăcaş de 90 de ani).

După 7 ani de la catagrafie familiile de ţigani s-au redus la 24, aveau ca vătaf pe Ghiţă Ciobanu şi erau impu i la bir câte 30 lei pe an de familie.

5) ANUL 1848

Frământările revoluţionare au avut un puternic ecou în judeţul Muscel. Dimitrie Jianu a fost numit prefect al revoluţiei în judeţul Muscel, iar comisar de propagandă Ion Brezoianu, care a adus pe fratele său Constantin Brezoianu din Bucureşti şi l-a numit comisar de propagandă în Plaiul Nucşoara. Iată ce scria acesta în raportul către ministrul treburilor dinlăuntru la 12 Iulie 1848: "[...] m-am dus mai întâi la satul Nucşoara si am adunat în curtea bisericii sătenii, preoţii şi arendaşul. Am început a le deslu i cele 21 articole care formează noua constituţie [...] de la satul Nucşoara, am trecut la Corbi, unul din cele mai populate sate ale acestui plai.

Aici entuziasmul a fost peste toată aşteptarea. Oamenii strigau "trăiască făcătorii noştri de bine, trăiască constituţia". Tot astfel s-a urmat şi în satele Slănic, Stăneşti, Corbişori, Berevoieşti, Pietroşani, Domneşti, Bădeşti, Godeni, Aninoasa, Schitu-Goleşti si Albeşti. La vreo doua sate am găsit răceală, dar dispoziţiile s-au îndeplinit."

Revoluţia a fost înăbu ită, frunta ii exilaţi, raporturile clăca i-stăpani se înrăutăţesc. Lupta pentru unire se accentuează, frăţia Moldovei şi Munteniei se realizează în 24 Ianuarie 1859 prin dubla alegere a lui Al. I. Cuza. La 25 decembrie 1863 s-a votat "LEGEA SECULARIZARII AVERILOR MĂNĂSTIREŞTI", prin care ¼ din pamântul ţarii, stăpânit de lăcomia chipurilor împodobite cu plete şi bărbi a trecut în proprietatea statului.

Prin această reformă a încetat stăpânirea lipitoare a mânăstirii câmpulungene asupra mo iei Stăne ti, încheindu-se o perioadă lungă din istoria satului.

- va urma -

G.G.U./M.G.U.

SATUL CORBŞORI

Scurt istoric

Satul Corbşori este o vatră de locuire românească permanentă care îşi trage numele prin analogie (ca diminutiv), cu satul Corbi (Corbii Mici).

Numele inițial a fost de Corbişori, ulterior s-a ajuns la denumirea de Corbşori. În documentele medievale mai apare sub denumirile de: Corşori, Corbuşori, Cărbuşori, Cîrbuşori, Corbăşori, Corşor, Corbi Mici…

Satul Corbşori este atestat documentar în hrisovul emis la 28 mai 1575 – 1578, de cancelaria domnească a voievodului Alexandru al II lea Mircea în care apare numele boierului Rapanda din Corbşori

Aşezare geografică

Localitatae Corbşori este aşezată pe partea stângă a cursului mijlociu al Râului Doamnei, în partea de sud a depresiunii de origine predominant erozivă, de contact Nucşoara – Corbi-Corbşori. la sudul munților Făgăraş.

Satul Corbşori imagine panoramică

Satul Corbşori are o suprafață de 789 ha, o populație de 953 locuitori şi este situat la 50 km de Municipiul Piteşti, la 27 km de Cîmpulung-Muşcel şi la 25 km de Curtea de Argeş.

Satul Corbşori este încadrat de ariile localităților Corbi (nord), Stăneşti (sud), Aninoasa (est) şi Poienărei (dealul Toaca – vest).

Vatra satului se suprapune teraselor din stânga Râului Doamnei, de o parte şi de alta a drumului național 731 Nucşoara –Piteşti şi urcă uşor pe versantul vestic al dealurilor domoale ,,Mal", ,,Rugina" şi ,,Drumul (Ulița) Muşcelului".

Moşia satului Corbşori se întrepătrunde cu moşiile satelor din jur şi s-ar putea delimita astfel: la sud cu marginea nordică a satului Staneşti, pe o linie a ,,Coastei Morii" şi ,,Bulduri"; la nord, cu satul Corbi, pe o linie est-vest formată din pârâul ,,Valea Hotarului (Valea Glodoasei, Valea Morii), „Coasta frumoasă" până la Râul Doamnei, la est, cu culmea împădurită a Slănicelor Plăticii, la vest cu Dealul Toaca, pe o linie ,,Bulduri - Seiceasca-Valea Dracului, până la drumul de exploatare ce duce la ,,Podul Băcioiu".

Relieful

Localitatea Corbşori este aşezată în zona subcarpaților ce se întind la sudul masivului Făgăraş, în partea de sud a depresiunii de origine predominant erozivă, de contact, Nucşoara- Corbi- Corbşori. Această depresiune subcarpatică este despărțită de depresiunea intracolinară a Domneştilor, de strâmtură ,,Plaiul Tocii- Ciocul Morii", numită ,,Defileul Corbşorilor".

Energia reliefului depăşeşte 300 m. În partea estică, satul este mărginit de ,,Muşcelele Plăticii", cu cel mai înalt vârf, ,,Dealul", de 1143 m. Aceste dealuri sunt constituite din conglomerate burdiagaliene, sunt domoale, acoperite cu păduri de fag şi sunt presărate cu poieni cu păşuni (Strâmba, Plătica, Pleş, Frasini, Valea Hotarului, Sub Coastă, Poiana Mărului, Poiana Colțul Țiganului, Poiana Mărul Ursului, Poiana Fața Crucii, şi Poiana Dosul Crucii).

Menționăm pintenii care se desprind din muchia dealului Ferigi, Dogăreasa, Valea Mărului, Piscul Stejarului, Poiana Predii, Coasta Radului, Vîrful Retezat, Căldăruşa şi Dim. În partea vestică străjuieşte dealul Toaca (895 m), un anticlinal exhumat, constituit din conglomerate burdigaliene dure, acoperite cu nisipuri şi pietrişuri. (Alex Roşu, Geografia fizică a Romîniei, Bucureşti, 1973, p. 313.

Dealul Toaca partea estică

Partea înaltă este acoperită cu vegetație ierboasă, în partea sudică , mai însorită, întîlnim păduri de stejar, în cea vestică, fag. Spre est, sunt creste abrupte şi verticale: Rîpile cu brazi, Hoagele, Râpa Zmilii, ce se prelungesc prin pante domoale acoperite cu pomi fructiferi şi fânețe până la Râul Doamnei.

Clima

Clima localității noastre se încadrează în tipul climatului temperat continental specific dealurilor înalte şi joase din Muşcel şi Argeş.

Dispunerea în trepte a reliefului județului Argeş joacă rolul principal în conturarea tipurilor de climă, precum şi orientarea generală spre sud a întregului relief; munții din nord joacă rolul de barieră în calea unor influențe legate de circulația generală a atmosferii. Localitatea noastră simte mai pregnant influența elementelor climatice dinspre munte.

Temperatura medie anuală este 7-8 grade C, mai scăzută pe dealurile înalte din jurul satului.

Regimul precipitaților în acest sector este cel caracteristic zonei de deal, cu valori medii anuale de 500-600 mm, cele mai multe ploi cad în lunile mai-iunie, cele mai scăzute în precipitații sunt lunile august-septembrie şi februarie. Vânturile dominante sunt cele din nord-vest. În perioada iunie-august şi ianuarie-februarie, mai ales noaptea, se simte acțiunea brizei de munte care bate noaptea şi dimineața pîna la orele 8.00-9.00.

Hidrografia

Râul Doamnei, cunoscut în vremurile de început sub numele de ,,Râul Negru" îşi adună apele de pe o zonă extinsă a crestei Făgăraşului, între culmile Moldoveanu-Malița şi Mezea-Otic.

Pe raza satului, Râul Doamnei primeşte pe partea dreaptă afluentul Valea Dracului (Valea Naibii), cu obârşia de sub Râpa cu Brazii. Pe stînga primeşte de la nord la sud afluenții: Valea Hotarului, cu obârşia de sub Ciuhă; Valea lui Vişan, cu obârşa din izvoarele ,,Vladul Meiului,, , ,,Pîrîul Puturos,, , ,,Valea Malului,, şi ,,Pîrul Izvorului,, ; Valea Bisericii (Valea Bontii), cu obârşia din locul mlăştinos numit Lacul lui Florescu; Valea Strejii, cu obârşia în punctul numit Apa din Pamânt-Râul Doamnei, podul peste el.

Lacul cu Bani

În sat întâlnim lacuri formate în micile depresiuni din spatele valurilor (treptelor) de alunecare: ,,Lacul cu Bani, Lacul lui Mihai, Lacul lui Don şi Lacul lui Oțet (Zafiu).

Vegetația şi fauna

Vegetația din jurul satului se încadrează, în zona pădurilor de foioase ce ocupă zonă de munte (sub 1200-1000 m) şi partea dealurilor subcarpatice înalte şi mai precis zona subetajului de fag .

Dealurile înalte din jurul satului sunt acoperite cu păduri de fag, în amestec cu carpenul, frasinul, ulmul, mesteacănul, arțarul, jugastrul, cireşul amar, mărul pădureț, etc. Stratul arbustiv este alcătuit din: alun, soc roşu, sînger, mur, zmeur, păducel, măceş, etc. Din rândul plantelor de pădure şi de fâneață amintim: ghiocelul, floarea paştelui, vioreaua, feriga, spânzul, sunătoarea, coada şoricelului, etc.

Fauna este alcătuită din: vulpi, lupi, râşi, jderi, dihori, bursuci, nevăstuici, veverițe, iepuri, mistreți, arici, etc. Păsări: mierlă, vrabie, pițigoi, cinteză, coțofană, ciocănitoare, cioară, corb, cuc, pupăză , rândunică, pitpalac, uliu, bufniță, etc.

Solurile şi bogățiile subsolului

Solul este un produs natural al mediului şi ca urmare a extinderii suprafeței pădurilor de odinioară, întîlnim soluri brune podzolice, galbene argiloase şi soluri negre de fâneață. În lunca îngustă şi pe terasele joase ale râului sunt soluri aluvionare.

Nisipurile, pietrişurile, bolovănişurile şi piatra din albia râului şi văilor reprezintă importante materiale pentru construcții .

Remarcăm în subsolul punctelor Coasta şi Dim, mari depozite de ghips şi rocă de precipitație chimică.

înv. MIU Maria, prof. MIU Ion

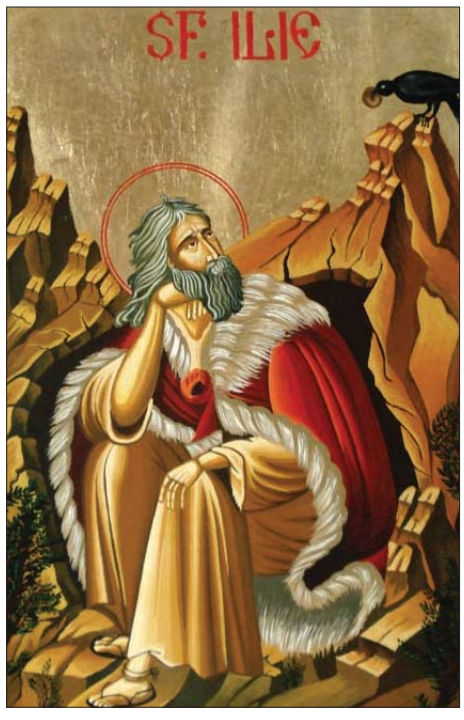

Datini și obiceiuri de sfântul Ilie

Denumită popular luna lui Cuptor, luna iulie se mai numește și luna fierbințelilor și a coacerilor.

Sfîntul Ilie este ziua de celebrare a zeului solar la data de 20 iulie, considerată a fi mijlocul sezonului pastoral. Ca divinitate solară, Sf. Ilie provoacă tunete, trăznete, ploi torențiale și incendii, leagă și dezleagă ploile, hotărăște unde și când să bată grindina.

Ca divinitate populară a Soarelui și a Focului, Sf. Ilie este atestat prin numeroase tradiții, mai ales în mediile păstorești. În dimineața zilei de Sf. Ilie se culegeau plante de leac, în special busuioc, și erau puse la uscat în podurile caselor, sub streșini sau cămări. Femeile duceau în această zi busuioc la biserică, pentru a fi sfințit după care, întoarse acasă, îl puneau pe foc, iar cenușa rezultată o foloseau în scopuri terapeutice atunci când copii făceau bube la gură. În tradiția populară se spunea că nu este voie să mănânci mere până la 20 iulie și nici să se bată unul de altul pentru a nu bate grindina. Se mai zicea că, dacă tuna de Sf. Ilie, toate alunele vor seca, iar fructele din livezi vor avea viermi.

Sf. Ilie marchează miezul verii pastorale, dată când era permis ciobanilor, să coboare în sate, pentru prima dată, după urcarea oilor la munte. Cu această ocazie, ciobanii tineri sau chiar cei maturi aduceau în dar iubitelor sau soțiilor lor furci de lemn pentru tors, lucrate cu migală.

În vechime, se obișnuia că în ziua de Sf. Ilie să se organizeze întâlniri ale comunităților sătești, se organizau, târguri și iarmaroace, unele păstrate și astăzi. În cadrul acestor manifestări, ce durau mai multe zile și erau considerate a fi bune prilejuri de cunoaștere pentru tineri, atmosfera era insuflețită de muzică și se făcea comerț cu produse pastorale, instrumentar casnic, unelte și produse agricole.

În fiecare an, în ziua de 20 iulie formația comunei noastre merge la Nedeea de la Polovragi unde se ține o manifestare etnofolclorică deosebită, însoțită de un târg anual. Nedeile sunt o moștenire străveche a poporului român. Ele reprezintă un vechi obicei pastoral organizat, de regulă, pe platourile regiunilor muntoase, care constituie prilej de întâlnire, petrecere și târg. Prin urmare, nedeile sunt o manifestare populară autentică, încadrată în datinile și obiceiurile poporului nostru.

Semnificația istorică a nedeilor se leagă de originea și vechimea acestor tradiții și obiceiuri, precum și rolul lor în stabilirea, legăturilor economice, matrimoniale și culturale dintre români.

Ref. Cultural Claudia ROTARU

Admiterea la liceu - un pas important in viață

După parcurgerea celor opt ani de şcoală, o altă generație de elevi a Şcolii Corbi P.J. trece prin emoția examenului de Evaluare Națțonală. A fost o generație numeroasă, cu 60 de elevi de clasa a VIII-a pe toată comuna, respectiv 37 elevi la Şcoala Corbi, 14 elevi la Şcoala Stăneşti şi 9 elevi la Şcoala Corboşori.

Cu un procent de promovabilitate ridicat (70% elevi cu note între 7,00 si 9,75), toți elevii au fost repartizați la liceele din județul Argeş, Bucureşti şi Suceava, astfel:

NELET S. MIHAELA ANDREEA - **COLEGIUL ECONOMIC "MARIA TEIULEANU" PITESTI**

ROTARU V. VLADUT IONUT - **COLEGIUL ECONOMIC "MARIA TEIULEANU" PITESTI**

DIACONU V. FILOFTEIA FLORINELA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

COTIGA I. DAIANA MARIA - **GRUP SCOLAR "FERDINAND I" CURTEA DE ARGES**

STANCESCU V. MARIA - **COLEGIUL NATIONAL "DRAGOS VODA" CAMPULUNG MOLDOVENESC**

BADEA - TEODORA ALEXANDRA - **GRUP SCOLAR AGRICOL "CONSTANTIN DOBRESCU" CURTEA DE ARGES**

MOLEA D. MADALINA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

CIOBANELEA G. ELENA - **GRUP SCOLAR AGRICOL "CONSTANTIN DOBRESCU" CURTEA DE ARGES**

PRUNDARU V. ANDREEA MIHAELA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

BEBESELEA I. IONUT MADALIN - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

PRODEA I. MARIA GEORGIANA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

NACEA C. MADALINA NICOLETA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

PRECUP G. MADALIN PETRUT - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

STANCIULESCU V. ALEXANDRU VALENTIN - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

BALOCA B. MARIA MADALINA- **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

MORARU P. OLIVIANA MARIA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

POENARU G. GEORGIANA DENISA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

GRIGOROIU V. NICOLAE CATALIN - **GRUP SCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGES**

CIRSTOIU I. MIHAI GABRIEL - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

STANCESCU E. NICOLAE FERNANDO - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

DEDINOIU M. MARIA DIANA - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ZINCA GOLESCU" PITESTI**

LUPU G. ANDREI EUGEN - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ZINCA GOLESCU" PITESTI**

STANCESCU C. ADELINA MARIA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

MOGOIU I. IOANA EUGENIA - **COLEGIUL NATIONAL "VLAICU VODA" CURTEA DE ARGES**

COTIGA V. FLORENTINA ANDREEA - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ALEXANDRU ODOBESCU" PITESTI**

RIZOI I. ELENA DIANA - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ALEXANDRU ODOBESCU" PITESTI**

ZAHARIA E. ALISA IOANA - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ALEXANDRU ODOBESCU" PITESTI**

PRECUP R. ANDRA MARIA - **COLEGIUL NATIONAL "VLAICU VODA" CURTEA DE ARGES**

DANILA A. RALUCA MARIA - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ALEXANDRU ODOBESCU" PITESTI**

OLOGU P. PETRE VLADUT - **COLEGIUL NATIONAL LICEAL "ALEXANDRU ODOBESCU" PITESTI**

IORDACHE I. ELENA IULIANA - **COLEGIUL NATIONAL "VLAICU VODA" CURTEA DE ARGES**

PRECUP N. ANA MARIA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

SUMEDREA G. MARIA LARISA - **COLEGIUL ECONOMIC "MARIA TEIULEANU" PITESTI**

POINARU B. IONUT CRISTIAN - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

OPREA S. ALEXANDRA MARIA - **COLEGIUL NATIONAL "VLAICU VODA" CURTEA DE ARGES**

DORDESCU I. MADALINA GABRIELA - **GRUP SCOLAR DOMNESTI**

PAVEL V. DIANA MARIA - **COLEGIUL ECONOMIC "MARIA TEIULEANU" PITESTI**

PRECUP G. VALENTIN - **GRUP SCOLAR "FERDINAND I" CURTEA DE ARGES**

CIUREA V. MARIUS GABRIEL - **LICEUL TEORETIC "ION BARBU" PITESTI**

MARIA P. ANDREEA ALEXANDRA - **COLEGIUL ECONOMIC "MARIA TEIULEANU" PITESTI**

NACEA P. ION - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

LIXANDRESCU P. GEORGIAN CATALIN - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

DRAGOMIR G. GHEORGHE MARIAN - **GRUP SCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGES**

CAZAN I. FLORIAN CLAUDIU - **GRUP SCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGES**

KLER E. HARALD - **GRUP SCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGES**

MAIURECI G. VLADUT GABRIEL - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

BUCUR D. IOANA GABRIELA - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

VITAN D. MIHAITA GEORGIAN - **GRUP SCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGES**

BALASOIU I. ION ADELIN - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

DANILA C. MADALIN CONSTANTIN - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

BEBESELEA P. PETRUTA - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

MARIUT T. MADALINA GIORGIANA - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

TROTUS -. ALEXANDRU - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

IORGA C. CONSTANTIN FERNANDO - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

MITU N. MARIAN - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

POENARU P. PETRE ALIN - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

IORGA C. IONELA LOREDANA - **GRUP SCOLAR AUTO CURTEA DE ARGES**

Le urăm tuturor absolvenților baftă la liceu, mult noroc în viață şi să nu uite de dascălii lor, ce le-au îndrumat paşii în aceşti minunați ani!

Director Şcoala Corbi
prof. CURE Danilea,
Informatician Şcoala Corbi
prof. ANGHEL Simona

MENIREA DE A FI DASCĂL

Un rol important în cultivarea spiritului elevului îl are dascălul. El oferă punți între copil şi lumea înconjurătoare şi deschide posibilități de a ordona şi sistematiza cunoştințele.

Cred că orice om se naşte pe pământ cu un scop, iar menirea de a-i învăța pe alții este predestinată.

Se spune că dascălii nu au apărut întâmplător în această lume. Dumnezeu i-a trimis pe pământ pentru a împărți Lumina şi Căldura prin ceea ce au la îndemână – Minte şi Suflet.

Dascălii adevărați au fost înzestrați cu har şi au hotărât că menirea lor este aceea de a dărui, sunt conştienți că trebuie să-şi împlinească menirea, aceea de a forma şi de a educa oameni adevărați. Şi cine poate mai bine să bată la porțile pline de sensibilitate ale sufletelor de copii decât dascălul, cu sufletul lui mare, cu mintea lui iscusită şi cu performanța proprie oglindită în fiecare generație de elevi pe care şi-a înscris-o în catalogul inimii pentru totdeauna.

Fiecare dascăl cu vocație şi cu dragoste de copii a găsit răspuns la întrebările: „ Cine sunt?" sau „ Ce înseamnă a fi dascăl ?"

Aceeaşi întrebare mi-am pus-o şi eu de multe ori: „Cine sunt eu?" Mă consider un om ca oricare altul; sunt dascălul de la țară, cel la care omul venea înainte ca la un duhovnic să îl ajute. Îmi place să cred că sunt acel Domn Trandafir din opera lui Sadoveanu. Ştiu că pentru a deveni acel Domn Trandafir e o cale lungă. Pot însă să spun că sunt profesor de limba şi literatura română la Şcoala din Corbi şi că alături de colegii mei, sădesc în sufletele elevilor noştri dragostea fața de învățătură, încercând să-i convingem că nimic altceva nu le va fi mai de folos decât ceea ce vor depozita în seiful minții lor, în anii de şcoală prin munca susținută, prin seriozitate şi dorința de a afla mai mult, de a atinge culmi cât mai înalte.

Am îmbrățişat această profesie, fiindcă dascălii mei m-au uimit, elevă fiind îi admiram, doream să fiu ca ei; mai târziu, dragostea pentru copii m-a făcut să-mi iubesc profesia. Da, pot spune că am ales să fiu dascăl, fiindcă n-am plăcut o altă profesie şi mă simt foarte bine lângă elevi care, devin la fiecare început de an şcolar, copiii mei. De la ei îmi iau zilnic energia, datorită lor reuşesc să-mi păstrez sufletul de copil. Am spus că la fiecare 15 septembrie elevii devin copiii mei. Da, şi din această cauză sunt, de multe ori „mama" care le dă sfaturi călăuzitoare în viață, sunt cea care i-a învățat ce este omenia, corectitudinea, sunt cea care îi îndeamnă să deosebească binele de rău şi să aleagă binele; sunt cea care le arată rostul prieteniei şi ce înseamnă prietenia adevarată; sunt cea cu care au mers în excursii, la teatru, la picnic, la gradină zoologică; sunt cea care i-a implicat în activități de ecologizare a mediului şi i-am încurajat când totul era atât de nou, de greu pentru ei. Pot spune multe, dar nu vreau să fiu acuzată de lipsă de modestie. Chiar dacă vorbesc la persoana întâia, ştiu că fiecare dascăl este la fel. Toți nu suntem doar dascali; suntem şi doctori – pentru că am pansat şi am suferit împreună cu elevii noştri când aceştia s-au lovit în recreație sau în alte împrejurări; suntem polițişti pentru că i-am învățat să se ferească de pericolele străzii şi de tot ce e rău; suntem şi regizori pentru că am pus în scenă frumoasele spectacole care au bucurat sufletele părinților şi bunicilor ....

Nici nu mai ştiu ce mai sunt, dar ştiu cu siguranță că sunt un actor pe această mare scenă a educației şi de aceea, ştiu că am o responsabilitate enormă față de elevii mei; mai ştiu că nu o să reuşesc să-mi îndeplinesc menirea de dascăl dacă nu sunt serioasă, dacă nu trăiesc prin munca mea.

Îmi iubesc profesia şi pentru mine este o artă, iubesc copiii şi nu de puține ori am învățat de la ei să redevin copil, să cred în vorbe bune, în vise şi chiar în minuni. Şi chiar dacă am plâns la despărțirea de fiecare promoție nu îmi este ruşine, a-ți arăta sensibilitatea nu este o slăbiciune. Bucuria reîntâlnirii cu foştii elevi este enormă, mândria de a-i vedea oameni realizați în viață este imensă, iar reuşita da a lăsa urmaşi, de a modela alte suflete pentru a deveni dascali este o adevarată realizare. Toate acestea îmi dau puterea de a merge mai departe indiferent de obstocolele care îmi ies în cale zi de zi.

Prof. GHINIȚĂ Cristina Carmen, Şcoala Corbi

Rugă adusă lui Dumnezeu prin cântec de toacă

În perioada 4-7 iulie 2011 a avut loc în orașul Victoria, județul Brașov, cea de a VII-a ediție a Festivalului Internațional de toacă și clopote intitulat „Cântecul care zidește”, organizat de către preotul Octavian Smădu, parohul bisericii „Sfinții Împărați Constantin și Elena”.

La festival au participat aproximativ 100 de copii din 30 de județe ale țării, dar și din Serbia, Bulgaria și Ucraina.

Minunații copii, îmbrăcați în costume populare s-au întrecut în a bate toaca de lemn.

Din partea Arhiepiscopiei Argeșului și Mușcelului au participat, cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Calinic, trei copii de la parohia Corbi, frații: **Matei**, David și Ștefan Sturzeanu. Aceștia au transmis tuturor celor prezenți dragostea și binecuvântarea Arhipăstorului de la Argeș.

Festivalul a debutat cu slujba Vecerniei din seara zilei de 4 iulie, după care, fiecare preot însoțitor de grup a prezentat zona din care vine și viața religioasă a localnicilor. Ziua s-a încheiat, spre bucuria copiilor, cu un foc de tabără.

Marți 5 iulie a avut loc parada portului popular, apoi, cu binecuvântarea Prea Sfințitului Episcop Andrei Făgărășanul, prezent în mijlocul copiilor, a început festivalul propriu-zis.

Copiii au bătut toaca de lemn cum au știut mai bine și au fost răsplătiți cu aplauze, diplome și dulciuri. Au admirat o frumoasă expoziție de icoane pictate pe sticlă și au interpretat vocal și instrumental cântece populare din zonele de proveniență.

Miercuri 6 iulie, participanții la festival au vizitat câteva mănăstiri din zona Ardealului unde s-au rugat și au învățat de la monahi noi metode de bătut toaca de lemn.

Joi 7 iulie, reprezentanții Argeșului s-au întors acasă aducând cu ei premiile câștigate (Ștefan Sturzeanu a obținut premiul III, iar Matei și David au luat mențiuni), prieteniile legate cu ceilalți participanți și imboldul de a înălța lui Dumnezeu slavă prin cântec de toacă.

Începutul postului Sfintei Mării

Biserica Ortodoxa a rânduit Lăsata Secului pentru începutul Postului Sfintei Mării pe data de 31 iulie. Însă, dacă această dată cade miercurea sau vinerea, se lasă sec cu o zi mai înainte. De asemenea, postul se prelungește și în ziua sărbătorii inseși, dacă aceasta cade miercurea sau vinerea, făcându-se dezlegare la untdelemn, pește și vin.

Postul Sfintei Mării - Origine

Originea acestui post trebuie pusă prin secolul V, când cultul Maicii Domnului s-a dezvoltat și când sărbătoarea Adormirii ei a început să primească o mai mare importanță. La început însă, nici timpul din an, nici durata și nici felul postirii nu erau la fel peste tot. Unii (în părțile Antiohiei), posteau o singura zi (6 august), alții mai multe zile (4 zile la Constantinopol, 8 zile la Ierusalim). Unii posteau în luna august și de aceea postul era numit și postul lui August, alții în septembrie, iar alții nu posteau deloc, socotind că sărbătoarea Adormirii este zi de mare bucurie, deoarece Maica Domnului a trecut de la viața pământească la cea cerească. Data și durata postului au fost uniformizate în toată Ortodoxia abia în sec. XII, la sinodul local din Constantinopol, ținut la 1166 sub patriarhul ecumenic Luca Crysoverghi, care a hotărât ca postul să înceapă la 1 august și să dureze 14 sau 15 zile, până la sărbătoarea Adormirii (15 august).

Postul Sfintei Mării în credința populară

Despre această perioadă se mai spune că este ruptă din Postul Mare, care la început ținea nouă săptămâni, dar pentru că oamenii ieșeau prea slăbiți din iarnă, Biserica a hotărât să-l scurteze cu 14 zile, mutându-le în vară, când este belșug de fructe și legume. De aceea, pentru credincioșii care respectă toate canoanele bisericești, postul Sfintei Mării este considerat la fel de sever ca postul de dinaintea Învierii Domnului. Nu se consumă produse din carne, lapte și ouă, chiar nici ulei vegetal, în afară de sâmbăta și duminica. Doar în ziua de 6 august, când toată creștinătatea trăiește bucuria marii sărbători a Schimbării la Față a Domnului, este permis consumul de pește și vin.

Sfântul Pantelimon – doctorul fără de arginți

În 27 iulie se prăznuiește un Sfânt care este binecunoscut mai ales celor aflați în suferințe și în boli – **Sfântul Mare Mucenic Pantelimon.** Pantoleon, așa cum se numea inițial, era un tânar medic dintr-o familie bogată a Imperiului Roman. Este inițiat în medicină și devine atât de priceput încât însuși împăratul se gândește să-l ia ca medic particular. Sfântul Ermolae, și el cinstit ca sfânt doctor fără de arginți, îl abordează și îi arată că „știința medicală nu poate aduce decât slaba ușurare a naturii noastre suferinde și sortită morții și că numai Hristos, singurul Doctor adevărat, a venit sa ne aducă Mântuirea, fără leacuri și fără plată. Cu inima batând de bucurie la auzul acestor cuvinte, tânărul Pantoleon începu să îl viziteze regulat pe Sfântul Ermolae și fu inițiat de el în Tainele credinței” Dar după cum spusese Sf. Ap. Pavel, „toți cei care vor să trăiască cucernic întru Hristos, vor fi prigoniți“, tot așa a fost și cu Pantoleon. Deși era evident, din faptul că își vânduse averea săracilor și vindeca fără bani, că nu are nici un fel de ambiție personală, ceilalți medicii îl pizmuiau, pentru că era cunoscut și toți cei aflați în suferințe și necazuri nu mai alergau la ei, ci la acest atât de milostiv doctor care nu numai că nu le cerea bani, dar le dăruia niște talanți de aur – credința – în schimbul bolilor lor! Medicii îl pizmuiau pentru că suferința nu mai putea fi exploatată, bolnavii nu mai puteau fi sursă de îmbogațire. Se împlinea cu aceștia cuvântul Scripturii:“Să asuprim pe cel sărac și drept, să nu ne fie milă de văduvă, și de căruntețile bătrânului încărcat de ani să nu ne rușinăm. Puterea noastră să fie legea dreptății noastre, că ce este slab nu este de nici un folos” (Int. lui Solomon, 2, 10-11). Pantoleon, rupând această, „lege” a fărădelegii și fâcând milă cu cei lipsiți, a provocat în ei reacția tuturor celor care se simt amenințați de vecinătatea cucerniciei: Să vânăm pe cel drept, fiindcă ne stingherește și se împotrivește isprăvilor noastre și ne scoate vină că stricăm legea și ne învinovățește că nu umblăm cum am fost învățați din copilărie. El se face pe sine că are cunoștință despre Dumnezeu și se numește: fiul Domnului. El este pentru noi ca o osândă a gândurilor noastre și ne este greu chiar când ne uităm la el. Căci viața lui nu seamănă cu viața celorlalți și cărările lui sunt schimbate. Înaintea lui suntem socotiți ca necurați și de căile noastre se ferește ca de o spurcăciune; el fericește sfârșitul celor drepți și se laudă că are pe Dumnezeu drept tată. (Int. lui Solomon, 2, 12-16). Din pricina acestei pizme, Pantoleon este adus în fața împăratului, judecat și condamnat la chinuri. Pe toate le poartă mucenicește, cu Hristos întru el. La sfârșit, după multe chinuri, Pantoleon dorește să se sfârșească alergarea lui. După rugăciunea sa, Hristos îi răspunde: “Slujitor credincios, dorința ta va fi acum îndeplinită, porțile cerului iți sunt deschise, cununa ta e pregatită. Tu vei fi de-acum înainte adăpost deznădăjduiților, ajutor celor încercați, doctor bolnavilor și teroare demonilor, de aceea numele tău nu va mai fi Pantoleon ci Pantelimon“ (care înseamnă “prea milostiv”). Să căutam ajutor, noi, toți cei slăbănogiți și îmbolnăviți de păcatele noastre, toți cei împovărați de boli sau chinuiți de diavoli, să alergăm la acest prea-milostiv Sfânt cu încredere să îi cerem tămăduire, pentru noi si pentru cei apropiați ai noștri!

Istoricul ASOCIAȚIEI JUDEȚENE de FOTBAL ARGEŞ

Fotbalul în raionul Argeş a început în anul 1921, când la Piteşti lua ființă echipa de fotbal "Săgeata" Piteşti. Ulterior, fotbalul a prins rădăcini şi la Câmpulung unde ia ființă echipa Minerul. În anul 1926, la Piteşti, se înființează Clubul Sportiv de Fotbal "SPORTING" care adoptă şi primul regulament. Aceste echipe au evoluat în Divizia C, cu unele rezultate notabile, după care au rămas în anonimat în campionatul districtual. În anul 1951, are loc o nouă reorganizare teritorială (ultima datând din anul 1925) prin care se trece de la Districte la Raioane şi Regiuni. Astfel din anul 1952 se începe organizarea unui campionat regional de fotbal. De menționat că, în componența regiunii Argeş intrau actualele județe: Olt, Vâlcea şi Dâmbovița.

Comunicatul Federației Române de Fotbal 1953

În luna ianuarie 1953, Federația Română de Fotbal, prin biroul comisiei centrale, publica în ziarul "Sportul Popular", nr. 2175, din 20.0I.1953 ştirea prin care obliga regiunile țării să înființeze campionate regionale de fotbal.

1953 - Ia ființă Comisia Regională de Fotbal (Actualul A.J.F.)

Duminică 22 martie 1953, se dă startul primului campionat regional de fotbal din Argeş, la care sunt înscrise 14 echipe. Printre acestea o găsim şi pe Dinamo Piteşti (F.C. Argeş de azi). Pentru istorie vă menționăm echipele participante la primul campionat organizat de Comisia regională de fotbal:

1. Dinamo Piteşti
2. Locomotiva Piteşti
3. Spartac Piteşti
4. Flamura Roşie Curtea de Argeş
5. Bucegii Câmpulung
6. Progresul Câmpulung
7. Flacăra Leordeni
8. Progresul Găeşti
9. Avântul Stâlpeni
10. Minerul Câmpulung
11. Avântul Râmnicu Vâlcea
12. Flamura Roşie Râmnicu Vâlcea
13. Avântul Brezoi
14. Progresul Slatina

Campioana din 1953 a fost Bucegi Câmpulung

Acest campionat regional va avea o existență de 15 ani, până în toamna anului 1968, an în care va lua ființă actualul campionat județean de fotbal. Acesta ia naştere datorită noii reorganizări teritoriale a României. După revoluția din anul 1989, fotbalul la nivelul județelor a fost total reorganizat.

Conform Hotărârii Guvernului Nr. 990/3.09.1990 şi Ordinului Ministerului Tineretului şi Sportului Nr. 506/13.03.1991, ia ființă ASOCIAțIA JUDEțEANĂ DE FOTBAL ARGEş, cu personalitate juridică.

De la înființare şi până în prezent fotbalul argeşean a fost condus de următorii preşedinți:

1. 1952 -1954: Gheorghe TEODORESCU
2. 1954 -1962: Hristache PAPAIANI
3. 1963 -1964: Ştefan IONESCU
4. 1965 -1968: Ilie DUMITRESCU
5. 1968 -1969: Constantin STOIAN
6. 1969 -1982: Ion. D. (Soni) POPESCU
7. 1983 -2001: Ion (Bebe) BARBU
8. 2001 - prezent: **Corneliu SORESCU**

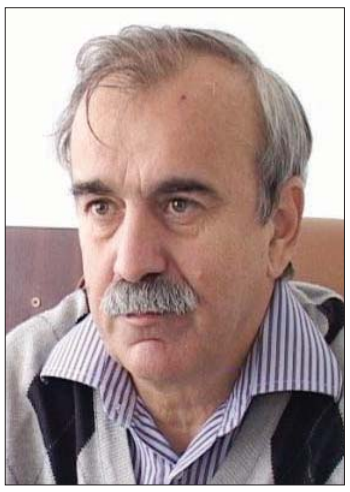

În 2007 echipa din Corbi se înscrie în campionat

Ediția 2007-2008, a fost ediția jubiliară cu nr. 40 a campionatului județean Argeş, şi a 55-a a înființării campionatului pe regiunea Argeş. Această ediție (2007-2008) este importantă şi pentru comuna Corbi, pentru că, pentru prima oară în istorie, la startul campionatului județean se află o echipă locală: A.S. Sporting Stăneşti-Corbi, înființată în anul 2007. Denumirea asociației este "ASOCIAȚIA SPORTIVĂ SPORTING STĂNEŞTI-CORBI", aceasta fiind disponibilă în conformitate cu dovada disponibilității denumirii nr. 52024 din 27.04.2007, eliberată de Ministerul Justiției. Componența primului Consiliu Director al Asociației este următoarea:

1. Comănescu Costin-Constantin – preşedinte al Consiliului Director;
2. Ungurenuş Mihai – vicepreşedinte al Consiliului Director;
3. Iftime Mihai-Viorel – vicepreşedinte al Consiliului Director
4. Mărtoiu Dorin - vicepreşedinte al Consiliului Director;
5. Grigoroiu Vasile – secretar al Consiliului Director;
6. Bădescu Midorel – membru;
7. Mira Ionel - membru;
8. Gheorgheoiu Cornel - membru;
9. Bădescu Mihai - membru;
10. Nițulescu Gheorghe - membru;
11. Comănescu Gheorghe - membru;
12. Diaconescu Radu - membru;
13. Stăncioiu Ion - membru;

Culorile asociației sunt, în funcție de condițiile de joc, roşu-albastru, albastru, alb, iar deviza este "VENI, VIDI, VICI" (Am venit, Am văzut, Am învins).

prof. COMĂNESCU Costin

Cupa Satelor la Fotbal

Pe 17 iulie a debutat Cupa Satelor la Fotbal ediția cu numărul V. Competiția este organizată de revista Viața Satului Argeşean în parteneriat cu Consiliul Județean şi este inclusă în calendarul manifestărilor dedicate Sărbătorii Argeşului şi Muşcelului. În acest an s-au înscris 12 echipe: Bârla, Stolnici, Hârseşti, Lunca Corbului, Mozăceni, Negraşi, Rociu, Suseni, Albeştii de Argeş, Valea Iaşului, Muşăteşti şi Corbi.

În continuare vă prezentăm grupele şi rezultate din faza grupelor:

Grupa A

Toate meciurile s-au disputat pe terenul din comuna Stolnici

1. Stolnici
2. Bârla
3. Lunca Corbului
4. Hârseşti

REZULTATE:
Duminică, 17 iulie
1. Bârla – Hârseşti (1-5)
2. Stolnici – Lunca Corbului (3-2)

Duminică, 24 iulie
1. Hârseşti – Stolnici (2-1)
2. Lunca Corbului – Bârla (4-1)
3. Stolnici – Bârla (6-0)
4. Lunca Corbului – Hârseşti (4-2)

CLASAMENT
1. Hârseşti 9 puncte golaveraj (11-4)
2. Stolnici 6 puncte golaveraj (10-4)
3. L. Corbului 3 puncte golaveraj (8-8)
4. Bârla 0 puncte golaveraj (2-15)

Hârseşti, Stolnici şi Lunca Corbului s-au calificat în sferturile de finală. Lunca Corbului s-a calificat datorită golaverajului.

Grupa B

Toate meciurile s-au disputat pe terenul din comuna Mozăceni

1. Mozăceni
2. Suseni
3. Rociu
4. Negraşi

REZULTATE:
Duminică, 17 iulie
1. Negraşi - Rociu (4-1)
2. Mozăceni - Suseni (2-1)

Duminică, 24 iulie
1. Negraşi - Mozăceni (1-1)
2. Rociu - Suseni (0-2)
3. Suseni - Negraşi (0-2)
4. Rociu - Mozăceni (2-5)

CLASAMENT
1. Negraşi 7 puncte golaveraj (7-2)
2. Mozăceni 7 puncte golaveraj (8-4)
3. Suseni 3 puncte golaveraj (3-4)
4. Rociu 0 puncte golaveraj (2-15)

Negraşi şi Mozăceni s-au calificat în sferturile de finală.

Grupa C

Toate meciurile s-au disputat pe terenul din comuna Valea Iaşului

1. Valea Iaşului
5. Muşăteşti
6. Corbi
7. Albeştii de Argeş

REZULTATE:
Duminică, 17 iulie
1. Muşăteşti - Corbi (4-2)
2. Valea Iaşului – Albeştii de Argeş (1-2)

Duminică, 24 iulie
1. Valea Iaşului - Muşătesti (0-0)
2. Corbi – Albeştii de Argeş (1-3)
3. Albeştii de Argeş - Muşăteşti (1-1)
4. Valea Iaşului – Corbi (3-0)

CLASAMENT
1. Albeştii de Argeş 7 puncte golaveraj (6-3)
2. Muşăteşti 5 puncte golaveraj (5-3)
3. Valea Iaşului 4 puncte golaveraj (4-2)
4. Corbi 0 puncte golaveraj (3-10)

Albeştii de Argeş, Muşăteşti şi Valea Iaşului s-au calificat în sferturile de finală. Valea iaşului s-a calificat datorită golaverajului.

Vom reveni cu amănunte

REDACȚIA

1. ADMINISTRAȚIE:
Moisesu Mihail
Groşanu Elena
Anghel Viorel
Georgescu Ion
Popescu Lică

2. ÎNVĂȚĂMÂNT:
Ungurenuş Maria
Miu Maria
Moisescu Codruța
Rotaru Cristina
Ghiniță Carmen
Stânciulescu Carmen

3. CULTURĂ:
Ilinescu Ion
Sturzeanu Daniela
Badea Maria
Rotaru Claudia

4. RELIGIE:
Sturzeanu Dumitru

5. SOCIAL:
Stăncescu Cecilia

6. AGRICULTURĂ:
Săvescu Viorica
Moroi Eugenia

7. SPORT:
Comănescu Costin

8. GRAFICĂ:
Moisescu Daniel

FONDATORI:
Mihai Ungurenuş
Primarul Comunei Corbi,
Consiliul Local Corbi